

Zpravodaj

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM – 72. ROČNÍK

1. 7. 2023

1

Koupejme se v Chrudimce

Tak je to zase tady. Rok uběhl bleskovým tempem a všichni se zase houfujeme před Pippichem plni očekávání toho čehosi, čím si každý individuálně naplňujeme představu začátku léta na Loutkářské Chrudimi. Dneska jsem si s lehkým zděšením uvědomila, že už si snad první červencový týden jinak ani představit nedokážu. Je to zjištění alarmující především proto, že by se rozhodně start prázdnin dal trávit nepracovně a někde u vody, ale z nějakého důvodu jsou nedostatek spánku, přemíra piva a noční pokusy o psanou reflexi tím, po čem toužím. Možná jde o profesní deformaci, lehkou zvrácenost a nadvládu démonických částí mé duše, ale stále věřím, že má tohle počínání smysl, že mi to za to stojí, a doufám, že i všem mým kolegyním a kolegům.

Byť se první představení LCH Malý strom z kladenského Divadla Lampion věnovalo spíše otázkám loučení a odcházení, my se teprve vítáme a začínáme. V tomto čísle se můžete seznámit s redaktory a porotci skrze jejich fantazírování o tom, co by na festivalu dělali jako děti. Statisticky vyhrává sen o koupeli v Chrudimce. Tímto bych ráda odstranila stereotypní představu, že se nejedná o aktivitu vhodnou pro dospělé, a vyzvala

všechny zájemce k osvěžení. Žijeme jenom jednou a festival je taky jenom jednou ročně. Dále jsme nemohli opomenout krátké platonické vyznání Nině Malíkové. Protože jen málokdo zvedne celé festivalové diváctvo ze židle.

V závěru by se hodilo napsat něco chytrého ke koncepci, ale vzhledem k tomu, že se tu v téměř stejné sestavě lopotíme s texty už třetím rokem, čtenář nejspíš nebude překvapen. Novinkou letošního roku je dětský zpravodaj s názvem Blekotaj, který se sice fyzicky bude nacházet mezi stránkami tohoto plátku, ale jeho redakce i koncepce jsou nezávislé. Nezbyvá tedy než popřát krásnou sedmdesátou druhou a připomenout, že je redakce otevřená Vám i Vaším připomínkám. Moje telefonní číslo najdete na festivalových visačkách a můj email uvádím zde: slechtovaema@gmail.com.

Vaše
Ema Šlechtová

Dáma, která má cenu

Červen je měsíc, v němž se toho děje na všech frontách moc – a nebývá snadné všechno usledovat. Festival střídá festival, divadla před létem dohánějí premiéry, a to si nechci vůbec představovat, jaké jiné nesnáze mají lidi, kteří mají vedle divadla i nějaké civilní (pracovní nebo studijní) povinnosti.*

Červen chválabohu skončil. My všichni, co spolu chodíme po Chrudimi, si sice nejspíš moc neoddychneme ani ve dnech nadcházejících, ale přeci jen je čas se ohlédnout a dohnat aspoň něco z toho, co prosvištělo kolem. Mezi ty věci, které člověku uniknout případně mohly, patří jedna obzvlášť milá záležitost.

Dne 13. června v dopoledních hodinách se v doprovodu své skvělé dcery Terezy** na Ministerstvo kultury ČR dostavila neméně skvělá paní Nina Malíková, aby tam z rukou ministra převzala cenu, která se jmenuje Cena Ministerstva kultury v oborech zájmových uměleckých aktivit. Oč jde konkrétně: ministerstvo již od roku 2001 oceňuje ty, kdo se zvláště zasloužili o blaho neprofesionálního umění.

Mezi těmi oceněnými bylo už dost z těch, kdo svůj život aspoň částečně spojili s amatérským loutkářstvím: hned onoho roku 2001 to byl Karel Šefrna, po něm Josef Brůček (2002), pan pro-

fesor Císař (2004), Jan Merta (2007), Luděk Richter (2009), Jiří Oudes (2011) nebo Jan Novák (2018).

Nyní se k nim tedy přidává Nina Malíková – s ohledem na dosa-
vadní jmenované by se nabízela slovní hříčka, že jde již z pod-
staty o první dámu oboru, ale takové klíše si Nina nezaslouží.
Zaslouží si poděkovat; poděkovat za léta, co proseděla (a bohdá
ještě prosedí) v porotách přehlídek, za léta, kdy vedla časopis
Loutkář (a držela jeho stránky otevřené amatérskému divadlu),
za léta, kdy pořádala Přelet (a držela jeho hnízdo otevřené
amatérskému divadlu), za léta v předsednictvu UNIMA, za dlou-
hodobé pedagogické úsilí, které se na mnohých v dobrém pode-
psalo. Já osobně bych jí chtěl ještě poděkovat za to, jaká to je
skvělá, vtipná, sebeironická a moudrá kamarádka a vzor.
Bez Niny, ač nemalou část kariéry strávila coby činoherní dra-
maturgyně, by loutkové divadlo vypadalo jinak, tím jsem si jistý.
Jménem celé redakce gratuluje

Michal Zahálka

* Nebojte, já taky.

** Jak víme my, kdo dotyčnou skvělou dceru Terezu sledujeme
na sociálních sítích.

Medailonky redakce

Co bych dělal/la jako dítě na Chrudimi?

Eliška Raiterová

Pro větší autenticitu jsem s otázkou „co bych dělala jako dítě na Chrudimi“ zatelefonovala své mámě. Nejdřív jsem jí musela nastínit, co je to Loutkářská Chrudim. Máma se zamyslela a řekla mi, že bych si určitě chtěla hrát na písku, chtěla bych koupit zmrzlinu – už od rána – a určitě že by mě zajímala loutková představení. Možná bych se strašidelných pasáží trochu bála, ale líbily by se mi... Tak usilovně přemítám, čím se liší mé dřívější já od toho dnešního. Asi tím pískem. Přesýpaným v čase.

Ema Šlechtová

Jako dítěti by mi asi na Chrudimi nebylo takové vedro, protože bych většinu týdne trávila naložená v potůčku u Divadla Karla Pippicha, až bych měla bříška na prstech samou vlnku. Asi bych se dožadovala zmrzliny a patlala ji na sebe i ostatní. Líbily by se mi pohádky o zvířátkách, ale marionety by mě děsily k smrti. A úplně nejradši bych byla na nějaké výtvarné dílně, kde bych nemusela hrát žádné hry, ale mohla bych si potichu něco vyrábět a nenápadně odposlouchávat dospělé, kteří pijí spousty kafe a piva, stěžují si na počasí a na bolavou hlavu.

Michal Zahálka

Já jsem byl takové přemoudřelý, introvertní, v kolektivu neoblíbené dítě odchované na nejklasičtějších marionetovém divadle s rozdělenou interpretací, takže bych asi nad notnou částí chrudimského repertoáru vrtěl hlavou a v semináři bych se styděl, popřípadě bych v něm vůbec nebyl. Anebo taky ne: třeba bych nakonec podlehl, nechal se přesvědčit, otevřel oči a užil si. Třeba bych se tak svého konzervativního vkusu zbavil mnohem dřív, než se mi to ve skutečnosti povedlo (částečně až v čase univerzitních studií). Vlastně si myslím, že by to tak bylo, protože je to festival nesmírně přesvědčivý. Tak si ho teď užívám aspoň jako dospělý – stojí to za to.

Tomáš Blatný

Asi by mě zklamalo, že loutky neumí bleskový útok jako Pikachu, kterého jsem pravidelně sledoval v televizi, a překvapilo by mě, že Hurvínek a Mánička nejsou jediné loutky na světě. Určitě bych ukázal na dětské interaktivní dílně vlastní schopnosti, které jsme se sestrou doma při animování plyšáků, barbín a figurek z kinder vajíčka dostali na špičkovou úroveň, a nechyběl bych ani u okénka Zpravodaje, kde bych čekal na odměnu za správně vyluštěnou křížovku.

Barbora Molčíková

Asi bych všude lítala a všechno prolézala. Chtěla bych vidět všechno. Říkám si, jestli představení by bylo to, co by mě zajímalo a co bych chtěla objevovat, ale myslím si, že bych jim propadla stejně jako potoku a trávě. Všude bych sebou tahala svoji sestru, abychom nebyly samy a pak bychom lezly po tátovi, aby si s námi hrál a věnoval se nám. Na dílnách bych se celá pomalovala barvama a nikdo by mě odtamtud nemohl nedostat. Nakonec bych asi usnula někde pod stromem nebo mámě v klíně.

Alexandra Ratajová

Dřív než do loutek bych se pravděpodobně pohroužila do prozkoumávání okolí potůčku a lovení hezkých kamínků, které bych pak všem s patřičnou hrdostí rozdávala jako kouzelné dary. Na trávě bych se cpala pizzou, palačinkami a zmrzlinou a rodiče by mě jen těžko přemlouvali, abych došla na vybranou dílnu. Asi bych se hodněkrát intenzivně rozbředla, že nikam nemůžu jít, protože se stydím. Nakonec by mě podplatili nějakou další dobrotou a tvoření bych si introvertně a nabručeně užívala. A pak bych chodila na představení a snila o tom, že budu loutkářka.

Kateřina Molčíková

Kdybych byla dítě na letošní Chrudimi, vymýšlela bych všem celý týden indiánská jména, šlapala bych do louží a odmítala nosit pláštěnku. Schovávala bych dárky na taková místa, aby je našel ten, pro koho jsou, a nutila mámu, aby mi koupila a přečetla knížku Škola malého stromu. Asi bych nepila pivo, nebo jenom pěnu a tajně. Prozkoumávala bych záhadná místa a nechtěla bych chodit spát. Ve volných chvílích bych psala dopisy svojí kamarádce Markétě, která by tu určitě nebyla a špekulovala o tom, s kým kdo bude sedět příští rok v lavici. Ale zcela určitě bych se stala dopisovatelkou a pravidelnou přispěvatelkou Blekotaje.

Veronika Švecová

Určitě bych zkoušela chytat do rukou rybky v Chrudimce nebo stavět různá vodní díla a pouštět lodičky. Ačkoliv jsem nikdy nebyla moc na sladké, tak „mlzlinku“ jsem do sebe mohla ládovat klidně i v lednu. Možná bych loutky díky Chrudimi objevila dřív než na DAMU a nechala se okouzlit jejich možnostmi i smyslem pro humor. Doufala bych v prodlouženou večerku na ukládání si do paměti atmosféru nezapomenutelných letních večerů, kdy je i po setmění teplo. Jo a taky se asi snažila vyluštit křížovku dřív než Tomáš.

Sarah Slavičková

Nejdřív by mě trochu mrzelo, že nejsem na letním táboře nebo u vody a musím o prázdninách do divadla. Pak bych ale byla příjemně překvapená, že se vlastně můžu koupat a dívat se na „divadlo“ zároveň, chodit ještě v mokřím oblečení a s klacíkem, který jsem si pyšně v náhonu ulovila, v ruce do šapitó za Pippichem. Bála bych se obličejů některých dospělých, kteří se po loutkové pohádce nesmějí, ale jsou rozčilení a já nechápu proč. Našla bych si spoustu nových „letních“ kamarádů, se kterými bych se smála nešikovnému Kašpárkovi, a odjížděla bych z Chrudimi stejně rozbitá a se slzami v očích jako z tábora s těžkým pocitem, že to čekání na další ročník nemůžu vydržet.

Představení poroty

Co bych na LCH dělal/la jako dítě? Čeho bych se bála?

Irena Marečková, scénografka

Možná bych se s chutí ráchala v potoce a chodila sem tam přes tu tlustou kládu... Ale protože si své dětské zážitky z loutkáren pořád pamatuju, tak vím, že bych se bála hlasů neviditelných herců a vyděšená lezla pod sedadla (jako v Ústředním loutkovém divadle v představení Doktor Kazisvět, kterého mluvil Emil Havlík). Tak bych nenáviděla Kašpárka (v Říši loutek nesnesitelně ječel) a pokud by se snad objevil Pejsek s Kočičkou jako maňásci, usnula bych jako špalek (Městská knihovna se školkou).

Johana Bártová, režisérka

Na festivalu bych jako dítě určitě věnovala velkou pozornost Chrudimce a stavění čehokoliv z kamenů, klacků a bláta. Možná bych se přihlásila na příměstský tábor a pak se bála, jaké děti tam se mnou budou a jestli si s nimi budu rozumět. A nesmím zapomenout ani na představení. S největší pravděpodobností bych si vybrala na jednom z nich nějakou zábavnou větu a tu, k neskonale radosti svých rodičů, opakovala po celou dobu festivalu až do zblbnutí.

Filip Homola, herec, hudebník

F: 1. Jako dítě bych rozhodně nejraději byl, kdybych mohl se bez jakékoli kontroly dospělých v potůčku ráchat vedle „Pip-picha“, samozřejmě bez svršků i spodků, se zadkem i předkem odhaleným a pusou umatlanou od cukrové vaty, jinak nevěda, co bych tam jak dítě malé lepšího dělat měl.

F: 2. Viz. 1., jen ještě snad bych s modrými rty a as kůží změklo od toho koupání pohlížel do vody, jak plyne a odnáší vše do vzpomínek, zahleděn do vlastního nitra, a nevnímal nic, jak ryba plaval ve vlastním světě, prozatím ničeho nevědoucí.

F: 3. Snad jen toho, že potok vyschne a nezbyde nic a vůkol odevšad se linouti bude potlesk a jarmareční hudba a vody zvuk bude nadobro ztracen.

Michaela Homolová, režisérka, pedagožka KALD DAMU

Ten podmiňovací způsob je nepotřebný. Jako dítě jsem na LCH byla a dost si pamatuji několik zásadních momentů. Chodila jsem na všechna představení, neskutečně mě bavilo seznamovat se s dalšími soubory a vůbec si užívat tu „festivalovou atmosféru“. Taky jsem vyhrála sázku, že vydržím celý den v pyžamu, ať půjdeme kamkoliv. A navíc jsem s překvapením zjistila, když jsem byla v Chrudimi poprvé, že je to město, které se mi několikrát předtím zjevilo ve snu. Nebála jsem se ničeho, proč taky?

Dominik Linka, herec

Jako dítě bych na Chrudimi určitě nechtěl dělat nic jiného než se koupat v Chrudimce, jezdit na kolotoči řezbáře Matěje a nechat se vozit rodiči po celé Chrudimi Kozím taxíkem. Rozhodně by mě bavilo hrát divadlo. Vidět, jak hrajou divadlo kamarádi. A byl bych rád, kdyby nás lektorský sbor nebo kdokoli jiný pochválil a poradil nám, jak to dělat lépe. Nebo jak se na představení kamarádů lépe poučeněji dívat. Samozřejmě bych se bál, že nevyjde počasí a v Chrudimce se nebudu moct koupat a nebudu moct jezdit na kolotoči řezbáře Matěje a Kozím taxíkem neprojezu celou Chrudim. A že se třeba naše divadlo nebude líbit. Anebo nejhůř, že se mně nebude líbit divadlo, které dělají moji kamarádi.

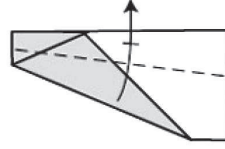
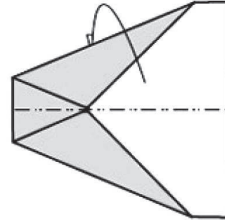
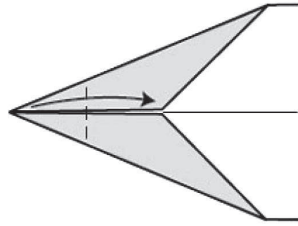
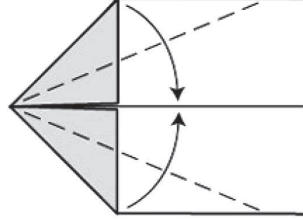
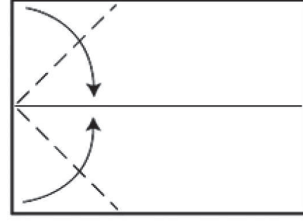
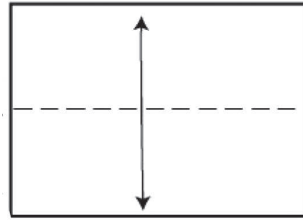
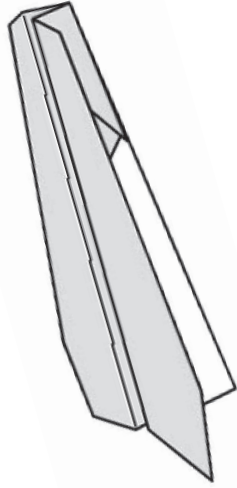

ODSTŘIHNI

Jedna vlaštovka festival nedělá

V parku za stanem se začínají objevovat první festivalové vlaštovky. Moje už tam je i se vzkazem pro Vás. Budu ráda, když se přidáte a v průběhu týdne k ní přibýdou i ty vaše. Hledejte jehlu a nit, skládejte a zavěšujte. Kdo by chtěl s výrobou vlaštovky pomoci, přijďte do redakce dnes mezi 14:00 – 15:30. Pomůžeme vám.

Sympaťák na pumpě

Je poslední den školy. Auto z Prahy stojí v kolonách. Do zatáčky se nedá vjet. Navigace stále přepočítává. Čas pomalu běží. V hlavě si sumíruji myšlenky na nadcházející týden a žaludek kručí od obyčejného oběda. Za metropolí se to rozjede. Hurá. Jedeme. Netrvá to dlouho a rozsvěcí se kontrolka. Benzin máme v červených číslech. Nechce se stavět. Jedeme přece! Pár kilometrů to ještě vydrží. Pátrám v prohlížeči po své oblíbené čerpací stanici. Nemohu nic najít. Sjíždíme, když už to vypadá bledě. Před stojany ve frontě si nějaký sympatický řidič rovná velké dřevěné objekty v kufru. Ha! Loutkáři! Je můj! Vyrazím! Oslovím ho a budu mít první materiál do Blekotaje. Nastupuje. Ťukám na okénko. „Dobrý den. Jedete také do Chruďmi?“ „Ano.“ „Budete hrát?“ „Co?“ „Divadlo?“ „Ne ...“ Hodím okem dozadu. Je to jen zahradní nábytek. A já měla takovou radost. Holt ne každé dřevo v kufru je praktika.

První číslo připravili: Kateřina, Barbora a Anna Marie Malčikovy a Vít Mátl.

Blekotaj

DĚTSKÁ PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM – 72. ROČNÍK

1. 7. 2023

Jako šunka do sendviče

Loutkářská Chrudim 2023 se pomalu rozjíždí a Vám se dostává do rukou první číslo dětské přílohy festivalového Zpravodaje. Na těchto čtyřech malých stránkách, které vždy po ránu najdete vložené do nového čísla, se můžete těšit na bezvýznamné novinky, fujetony, rozkecatory, posoudky, vize, dodatky, zkratky a další klasické i neotřelé literární publicistické tvary určené dětem a dětmi tvořené.

Blekotaj chce tajit i odkrývat, kultivovat i provokovat, pudit k seznamování a potkávání, vyzývat k akci. Blekotaj chce být literární divadelním plátkem, vždy čerstvým, žádaným a cenným. Přemýšlejte, o čem byste chtěli číst,

a pošlete nám své náměty na adresu barcamolca(zavináč)gmail.com.

Zvažte, zda byste se nechtěli stát členy redakčního týmu a pokud ano, odpovězte na inzerát a přijďte na schůzku. Setkání zájemců o práci v redakci se uskuteční díky kolegům ze Zpravodaje, kteří jsou ochotní se s námi dělit o své prostory, dnes od 14:00 – 14:45.

Doufáme, že nezůstaneme sami.

Krásnou a inspirativní Loutkářskou Chrudim Vám přeje

Vaše Kateřina Malčiková

Bezvýznamné i významné novinky

- První festivalový den přšelo.
- Bouzkovci přivezli bojovku.
- Ministr kultury Martin Baxa nepředal Nině Malíkové květiny. Byl v Broumově.
- Broumov se v roce 2028 nestane evropským městem kultury.
- Evropským městem kultury budou České Budějovice, což jsme se dozvěděli před představením Malý strom.

ReKlama

Dokážeš rozlousknout záhadu o rozházených pohádkách? Inu, to zjistíš jenom tak, že se vydáš na naši bojovku Rozsypané pohádky.

2. července v chrudimském parku od 15:00 do 18:00. Určeno především pro malé dobrodruhy.

Hledáme redaktory!

Hledáme mladé redaktory do právě vznikajícího festivalového plátku.

Jedinou naší podmínkou je, že umí psát.

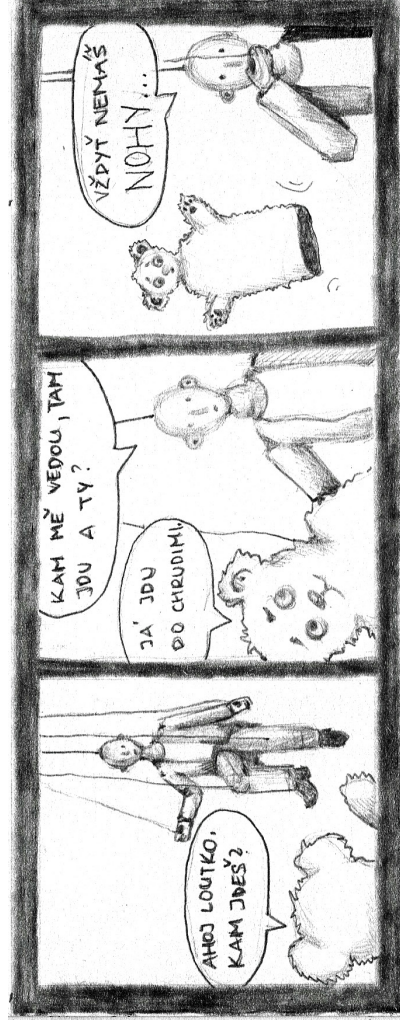
První pracovní schůzka zájemců proběhne dnes od 14:00 – 14:45 hod v prostorách redakce Zpravodaje. Vchod z boku budovy divadla Karla Pippicha nebo oknem ze zadu. Případně volejte na číslo 734 835 999.

Dnes si představíme fujeton, zítra nějaký otiskneme

Fujeton je literárně publicistický útvar, protějšek k hlavním článkům vydávaných Zpravodajem. Vtipně zpracovává zádnlivě nevýznamné, ale zajímavé téma a ukazuje všední věci v úplně novém světle. Autor v něm vychází z vlastních zážitků a může v něm dát průchod svým emocím a citům.

Slovníček

- Cz. První festivalový den
Esp. Primer día del festival
Fr. Premier jour du festival
Slo. Prvý festivalový deň
Hu. Első fesztiválnap
Ni. Eerste festivaldag
Slov. Prvi dan festivala
Den. Erster Festivaltag

Glosy kamenných tváří

Malý strom byl velký. Líbil se mladým. Diváci ocenili efekty, padající scénografii i hudbu.

Zajímavé by

bylo zeptat se klade-
ských, jak se jim hrálo bez
projekce, na kterou jsou zvyklí.
Festivalovému divákovi možná
ani nechyběla.

Tragédie přijde zkrátka

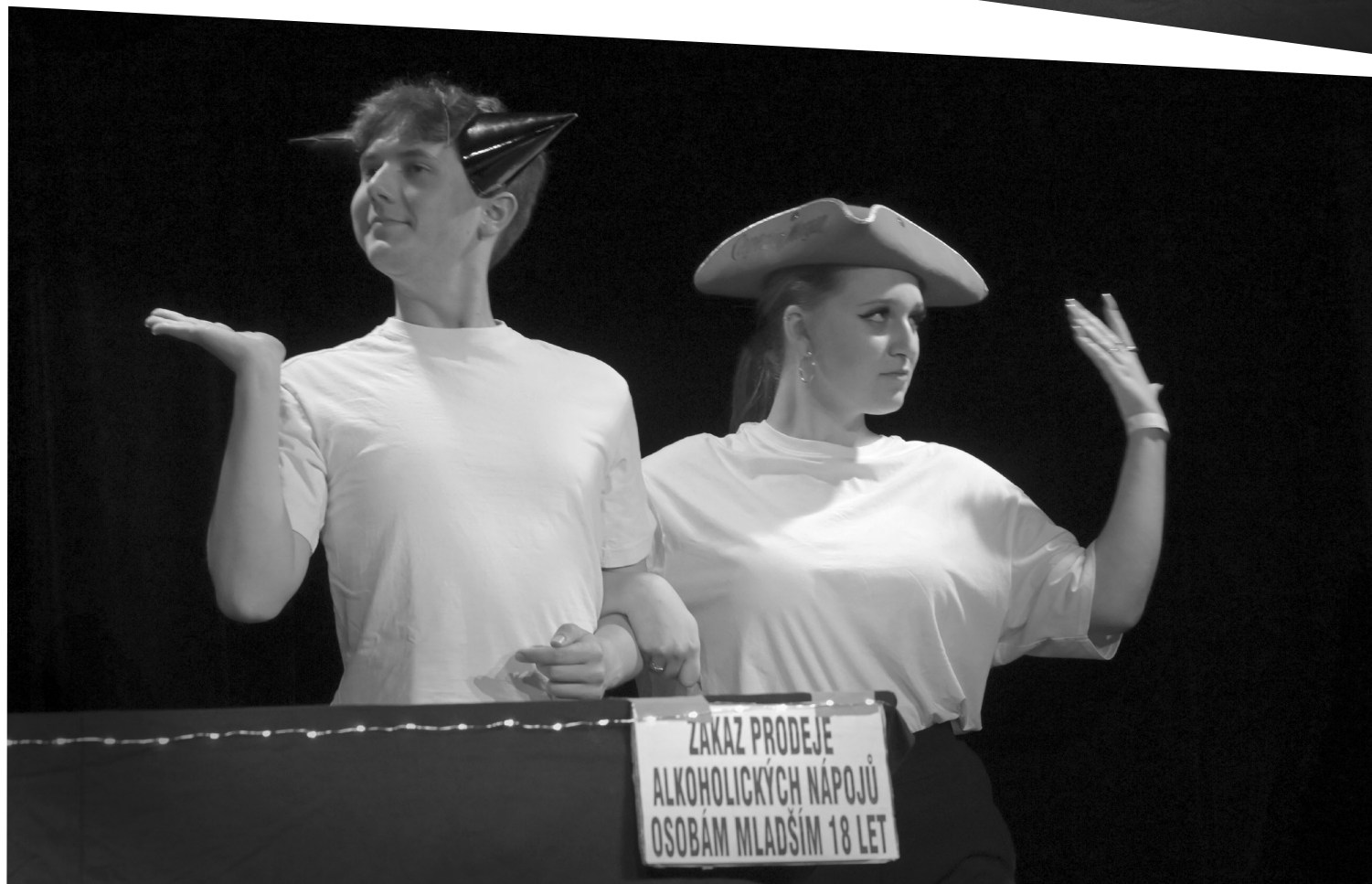
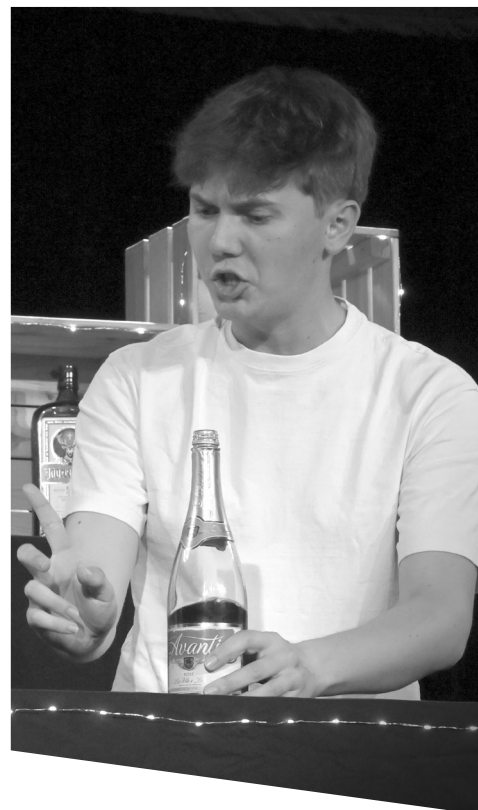
Skoro přesně před dvěma měsíci, 28. dubna tohoto roku, v takzvaně pozeňnaném věku odešel profesor Ivan Vyskočil. V českém divadle se zasloužil o mnohé včetně založení Divadla Na zábradlí a autorství původních Kdyby tisíc klarinetů, ale do dějin divadla loutkového se zapsal především legendární inscenací Haprdáns (1980), v níž příběh **Hamleta**, prince **dánského** převyprávěl ve zkratce za pomoci běžných kuchyňských nástrojů.

Rozhodně nechci tvrdit, že by byl pan profesor nadšený z chlumecké inscenace Kdysi dávno v dánské říši, mluvit za něj nemůžu. Můžu ale říct, že jsem na jeho Haprdánse večer na malé scéně vzpomínal – a myslím to v dobrém jak vůči němu, tak vůči chlumeckému souboru. Ono mísení vysokého s kuchyňským tu vystřídala putyka, což je spolu s kuchyní klíčový topos české kultury, možná ten nejpodstatnější.

A v inscenaci, kterou s kolektivem stvořila Kateřina Šarounová, ten posun vychází náramně. Vyznačuje se mimořádně silným příklonem k metodě závesu: vynikající rýmy a vynikající vtipy se tu v prudkém sledu střídají s úplně pitomými, ale nepůsobí to jako nedokonalost, nýbrž jako tvůrčí metoda, ostatně ten sdružený rýmovaný veršový formát, když se chce krapet zesměšnit (snad ve shodě s dávnými hrami lidového loutkového divadla), ke zdánlivě nablblé ledabylosti svádí. Je to parodie dělaná chytře, se spoustou vynikajících nápadů, evidentně poučená – už jenom to, že ženské role jsou po vzoru alžbětinského divadla hrány mužem, byť shodou okolností jedním v souboru, je prostě kouzelné.

Vůbec nehodlám kritizovat porotu krajské přehlídky, sám vím, jaká nesnadná rozhodnutí musí člověk v takové situaci učinit. Řeknu jen tolik, že mě mrzí, že se chlumecký soubor se svou hamletovskou persifláží nemohl představit v hlavním programu. Zpravodajsky každopádně hlásím, že v tom doprovodném slavil vřelý úspěch, a já si v první večer letošní Loutkářské Chrudimi troufám soudit, že alespoň pro mě se zařadí mezi ty pamětihodné. Děkuju za to.

Michal Zahálka

Program

SOBOTA 1. 7. 2023

představení

10.00 (hosté), 14.00 (RA,
DH, H, Z), 18.00 (DL, D, DM)

Domů

Vinárna Muzeum / PastaBasta, Brno / 35 min. /
od 6 let

11.00

Zajíček a velká mrkvová záhada

Šapitá za Divadlem Karla Pippicha / Divadlo 100
opic, Praha / 50 min. / od 4 let

11.00 | 14.00 | 17.00 | 19.00

Moetivi Karavan / Expedice k domovu

Maringotka za Divadlem Karla Pippicha
/ Produkční platforma ProFitArt, Praha / 40 min.
/ od 4 let

13.00 (B), 15.00 (A), 18.00 (C)

Podíl dramatické výchovy na polidštění krále Šáhríjára

Malá scéna Divadla Karla Pippicha / Rámus, Plzeň
/ 50 min. / od 10 let

13.00 (A) | 15.00 (C) | 17.00 (B)

Svět je v rozpacích + Případ s Hejkalem

Scéna MED / Popcorn, ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř
/ 20 min. / od 10 let + Prostě Hanka, ZUŠ Petra
Ebena, Žamberk / 10 min. / od 10 let

13.00 (C), 15.00 (B), 17.00
(A)

Vánoční Sokol

Spolkový dům / LS Nástup, TJ Sokol Libeň /
40 min. / od 4 let

14.00

Pohádka O Koblížkovi

Šapitá za Divadlem Karla Pippicha / Divadlo
Milana Štastného, Ostrava / 45 min. / od 3 let

16.00

O zlaté rybce

Divadlo Karla Pippicha / Divadlo ALFA, Plzeň /
40 min. / od 4 let

18.00

Dášeňka

Šapitá za Divadlem Karla Pippicha / Divadlo Říše
loutek, Praha / 45 min. / od 3 let

19.30

Školní výlet

Balustráda – Resselovo náměstí / Václav Bartoš,
Hradec Králové / 20 min. / od 5 let

22.15

Emil čili o Háchovi

Divadlo Karla Pippicha / Divadlo D21, Praha /
85 min. / od 12 let

15.00 – 18.00

Rodinná bojovka – Rozsypané pohádky

60 min. / děti od 4 let a jejich rodiče
Loutky bez hranic, Praha

Rodinná bojovka pro děti od 4 let a jejich dospělé. Start u Divadla Karla Pippicha.

19.00

Loutkářský průvod s Teatro OCULUS

180 min. / od 3 let

od Divadla Karla Pippicha do Klášterních zahrad

Průvod povede Teatro OCULUS (Cirkus trochu jinak) – pouliční vizuální divadlo – obří nafukovadla, která
se vznášejí nad hlavami diváků. V Klášterních zahradách pak vystoupí akrobaté (Cirkus trochu jinak).

v Klášterních zahradách

Eliška a jiné královny (Divadlo Toy machine, Praha) a představení lidového loutkáře Jiřího
Polehni Tajemství pohádkové knížky.

výtvarné a tvůrčí dílny

9.30 – 12.30

ČapkoHRÁTKY v Chrudimi

Slavoj Divadla Karla Pippicha / Dramatické, hudební
a výtvarné dílny DDM Praha 8 – Spirála

Hrajeme si s bratry Čapkovými, ale hlavně s jejich literárními postavkami a zvířátky z příběhů O Pejskovi a Kočičce, Dášeňce a Pudlence. Vyrábění, tvoření a hraní inspirované knihami Karla Čapka a Josefa Čapka. Dílna trvá cca 90 minut, začátek je v 9.30 nebo v 11.00, kdy lektoři s dětmi vstupují do příběhu.

14.00 – 17.00

Vyrob si svou loutku

Slavoj Divadla Karla Pippicha / Čmukaři

Výroba malé, papírovo-dřevěné loutky pomocí drobného nářadí (kladívko, kleště, atd.), barev, lepidla, a štětců.
Materiálem, radou a pomocí jsou pro vás připraveni členové souboru Čmukaři.

20.00 (A, B, C)

Veřejná diskuse

R Klub / 120 min. / od 12 let

Diskuse s lektorským sborem o inscenacích v hlavním programu.

Tentokrát o inscenacích: Podíl dramatické výchovy na polidštění krále Šáhríjára, Vánoční Sokol, Svět je v rozpacích a Případ s Hejkalem.